

ที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณชุมชนริมคลองอัมพวา

การศึกษาพัฒนาการที่นักท่องเที่ยว บริเวณชุมชนริมคลองอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งแต่พื้นที่ปากคลองอัมพวา ถึง ปากคลองวัดพระยาญาติ ในช่วงปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ.2551 ผู้วิจัยได้มีการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสารและการวิจัยภาคสนาม ในพื้นที่ศึกษา ได้แก่ การสำรวจทางกายภาพ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว ในแต่ละแห่ง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมไว้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของชุมชนอัมพวา

4.1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของพื้นที่

จากบริบทพื้นฐานเดิมในลุ่มน้ำเจ้าพระยาเอง ประกอบขึ้นมาจากบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีคุณลักษณะความหลากหลายสูง โดยเฉพาะบริบทและพัฒนาการของชุมชนอัมพวา ซึ่งเป็นชุมชนเล็กๆ ตั้งอยู่ริมน้ำ มีประวัติและความเป็นมาสืบทอดกันมาช้านาน ในอดีตเคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายทางน้ำที่คับคั่งมีตลาดน้ำ เรือนแพ และบ้านเรือนปลูกขนานไปตามแนวลำคลอง ซึ่งมีการตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา ที่มีความเจริญทั้งในการเกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม มีสวนไม้ผลและพืชผักจนมีชื่อเสียง สภาพพื้นที่เป็นเรือกสวนและมีตลาดค้าขายใหญ่ คือ "ตลาดบางช้าง" โดยมีศูนย์กลางทางสังคมและเศรษฐกิจ คือ "บางกอก" และ "บางช้าง" (หรืออัมพวา) ยังคงสภาพแห่งความเป็นศูนย์กลางนั้นมาจนถึงสามทศวรรษที่แล้ว จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมและประวัติศาสตร์ "บางช้าง" ถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางทางรัฐศาสตร์คู่ขนานไปกับ "บางกอก" ในลักษณะที่สัมพันธ์กันมาอย่างน้อยสองรัชสมัย คือ (1) การเป็นศูนย์กลางภายใต้ระบบเจ้าขุนมูลนายในสมัยอยุธยา ซึ่งสามารถยืนยันได้จากหลักฐานประวัติสกุล "ณ บางช้าง" ที่ระบุถึงการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานของเจ้านาย ซึ่งเป็นต้นตระกูล "ณ บางช้าง" ในช่วงเปลี่ยนแผ่นดินของพระเจ้าปราสาททอง ผนวกกับการวิเคราะห์การกระจายตัวของกลุ่มวัดบริเวณเครือข่ายลำน้ำ ซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยอยุธยา และมีความหนาแน่นสูงมาก เมื่อเทียบกับพื้นที่ในระวางใกล้เคียงกันของกลุ่มน้ำเจ้าพระยาใหม่ และ (2) การเป็นศูนย์กลางภายใต้ระบบเจ้าขุนมูลนายในสมัยรัตนโกสินทร์ซึ่งสามารถยืนยันได้จากความสัมพันธ์ระดับราชวงศ์ เมื่อสกุล ณ บางช้าง รวมเข้ากับราชวงศ์จักรีวงศ์ และข้อสังเกตที่สำคัญ คือ ความเป็นศูนย์กลางของ "ชุมชนชาวสวนยกร่องโบราณ" มีเพียงสองแห่ง ในบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาของ "สวนใน คือ บางกอก" และ "สวนนอก คือ บางช้าง" นอกจากนี้

หลักฐานการถือครองที่ดินโดยกลุ่มเจ้าขุนมูลนายในกรุงรัตนโกสินทร์ ยังเป็นเครื่องยืนยันความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่าง “บางช้าง” และ “บางกอก”(เทิดศักดิ์ เศษะกิจขจร, 2549:32-50)

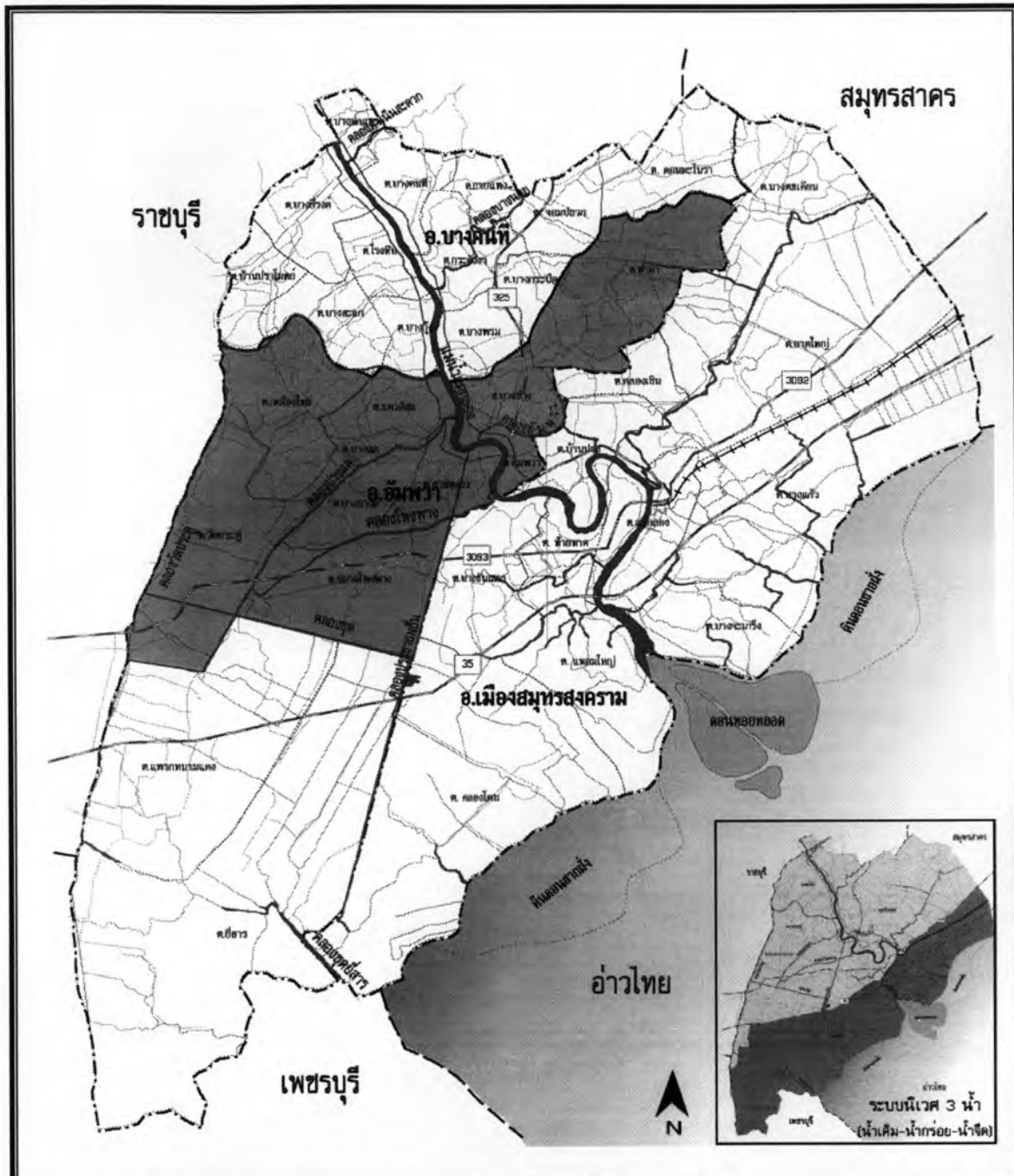

รูปที่ 4-1 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงเสด็จมาทอดกฐิน ณ วัดอัมพวันเจติยาราม เมื่อ ปี พ.ศ.2501
ที่มา: วิลาวัณย์ ภมรสวรรณ, 2552

4.1.2 ที่ตั้ง

ชุมชนริมคลองอัมพวา เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ริมสองฝั่งคลองอัมพวา รวมถึงคลองบางจาก คลองดาวดึงส์บางส่วน มีความยาวประมาณ 800 เมตร เป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งรวมอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งอยู่ทางภาคกลางของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 75 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 (ถนนพระราม 2) ห่างจากอำเภอเมืองสมุทรสงคราม 6 กิโลเมตร และมีระยะทางห่างจากอำเภอไทยประมาณ 18 กิโลเมตร

- ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลบางช้าง
- ทิศใต้ ติดกับ แม่น้ำแม่กลอง
- ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลบ้านปรก
- ทิศตะวันตก ติดกับ แม่น้ำแม่กลอง

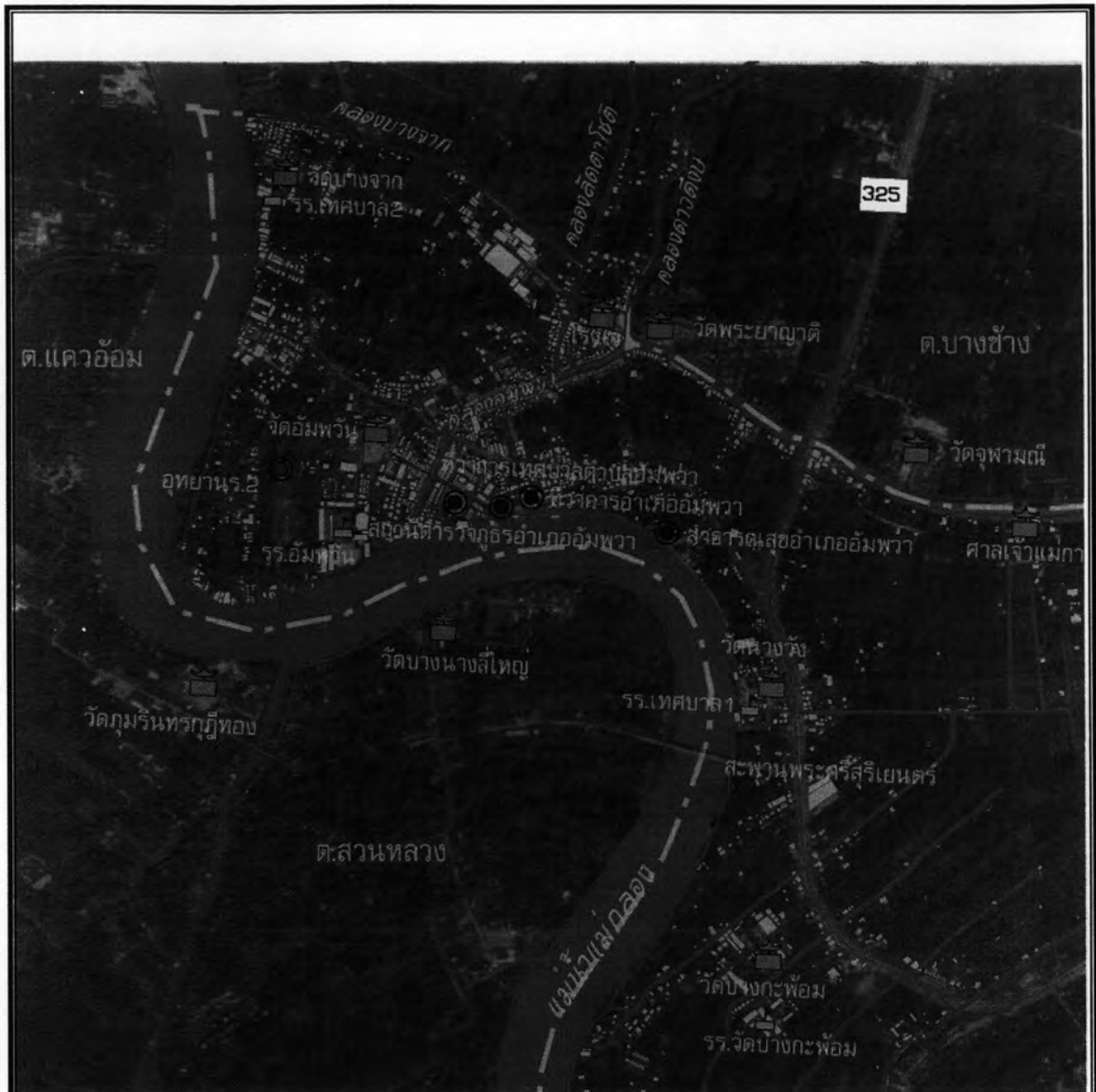
แผนที่ 4-1 เขตการปกครองในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ที่มา: วิลาวัลย์ ภมรสวรรณ, 2552

สัญลักษณ์ :

	ขอบเขตตำบล	—————	แม่น้ำ คลอง
- · - · -	ขอบเขตอำเภอ	—————	ทางหลวงแผ่นดิน
-----	ขอบเขตจังหวัด	—————	ถนน

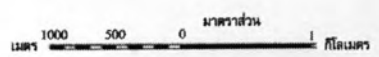

ภาพที่ 4-2 ภาพถ่ายทางอากาศสภาพพื้นที่ชุมชนริมน้ำย่านคลองอัมพวา

สัญลักษณ์ :

- แม่น้ำ คลอง
- ถนน
- ทางหลวงแผ่นดิน
- 🏠 วัด
- 🎓 โรงเรียน
- 🏢 สถานีราชการ
- ขอบเขตชุมชนย่านคลองอัมพวา

ที่มา: วิลาวัฒน์ ภมรสวรรณ, 2552

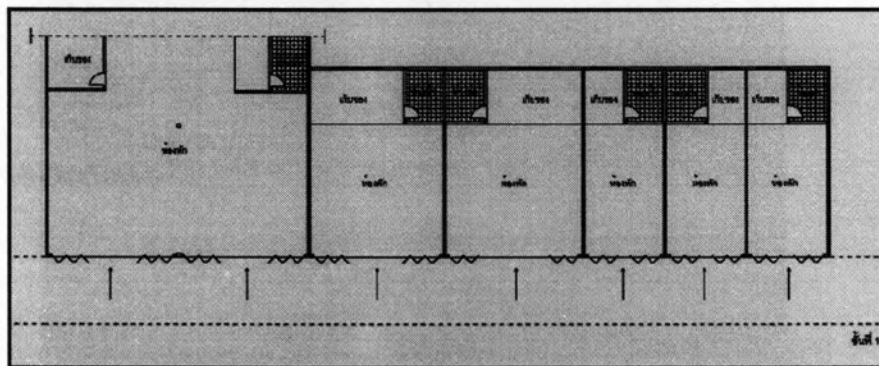
4.2 รายละเอียดที่พักนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ศึกษา ประกอบด้วย 19 แห่ง มีดังนี้

1. บ้านเลียนบทิ โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวอนงค์ กฤตนันท์ อายุ 73 ปี
 2. อาชีพ อดีตข้าราชการครู
 3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
 4. การศึกษา กศบ. (มศว.ประสานมิตร)
 5. บ้านเลขที่ 298-316 ถ.เลียนบทิ ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
 6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 70 ปี
 7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถวไม้ จำนวน 10 คูหา
 8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม(TCEP)
เป็นอาคารที่อยู่ในโครงการ TCEP
 9. ช่วงเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2548
 10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เป็นที่อยู่อาศัยของผู้ถือครองฯจำนวน 3 คูหา และเป็นห้องเช่า จำนวน 7 คูหา
 11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
 12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
 13. ภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
 14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการได้รับมรดกตกทอด
 15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพื้นที่คลองอัมพวา (TCEP)
 - 2) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 3) เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน
 - 4) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 5) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 6) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 7) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
- (อนงค์ กฤตนันท์, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-1 บ้านเรียนนที โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-2 ผังพื้นบ้านเรียนนที โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

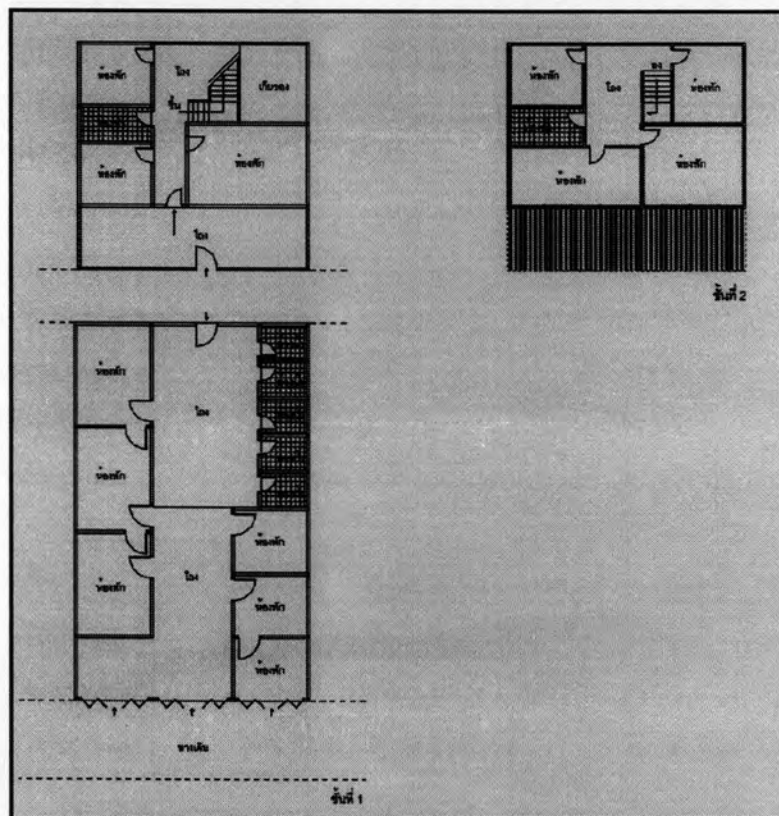
2. บ้านแม่อารมณ โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายธีระยุทธ พงษ์หัตถพงษ์ อายุ 59 ปี
2. อาชีพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย
5. บ้านเลขที่ 434/1-2 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 60 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารพื้นบ้านริมน้ำ ชั้นเดียว และอาคารร่วมสมัยแฝงลักษณะพื้นบ้าน 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม(TCEP)
เป็นอาคารที่อยู่ในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2548
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ จังหวัดกาญจนบุรี
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณชุมชนริมคลองอัมพวา
 - 1) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมพื้นที่คลองอัมพวา (TCEP)
 - 2) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 3) เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน
 - 4) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 5) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 6) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ได้
 - 7) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 8) เป็นแรงจูงใจให้อพยพกลับบ้านอัมพวา

(ธีระยุทธ พงษ์หัตถพงษ์, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-3 บ้านแม่อารมย์ โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

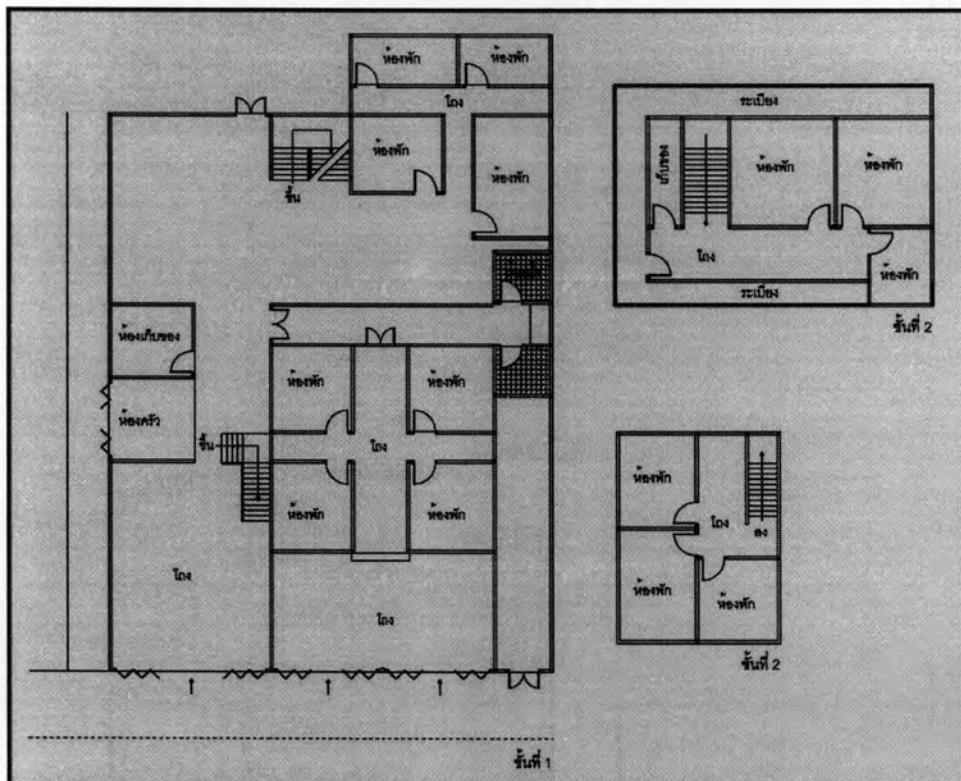
ภาพที่ 4-4 ผังพื้นบ้านแม่อารมย์ โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

3. เรือนแพอัมพวา ไหมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญส่ง วรกุลบรรเจิด อายุ 64 ปี
 2. อาชีพ ผู้ประกอบการร้านค้าเครื่องอุปโภคและบริโภค
 3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
 4. การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย
 5. บ้านเลขที่ 139-147 ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ. สมุทรสงคราม
 6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 100 ปี
 7. ลักษณะอาคาร เรือนพื้นบ้าน 2 ชั้น 4คูหา
 8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม(TCEP)
เป็นอาคารที่อยู่ในโครงการ TCEP
 9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2548
 10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เป็นที่อยู่อาศัย และเป็นร้านค้าขายเครื่องอุปโภคและบริโภค
 11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
 12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
 13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
 14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการได้รับมรดกตกทอด
 15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พื้นที่คลองอัมพวา (TCEP)
 - 2) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 3) เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน
 - 4) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 5) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 6) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 7) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 8) เป็นแรงจูงใจให้ลูกหลานอพยพกลับคืนอัมพวา
- (บุญส่ง วรกุลบรรเจิด, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-5 เรือนแพอัมพวา โฮมสเตย์ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-6 ผังพื้นเรือนแพอัมพวา โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

4. บ้านครูปุริสอรรถ

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางบงกช สุปิณะเผ่าพงศ์ อายุ 33 ปี
2. อาชีพ ผู้รับเหมาก่อสร้าง
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการ
4. บ้านเลขที่ 318 ถ.เลียบนที ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
5. การศึกษา ปริญญาตรี
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารสมัยใหม่ ชั้นเดียว 15 หลัง
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
เป็นอาคารที่อยู่ในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่นักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่นักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พื้นที่คลองอัมพวา (TCEP)
 - 2) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 3) เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน
 - 4) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(บงกช สุปิณะเผ่าพงศ์, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-7 บ้านครูปรีศอรรถ
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

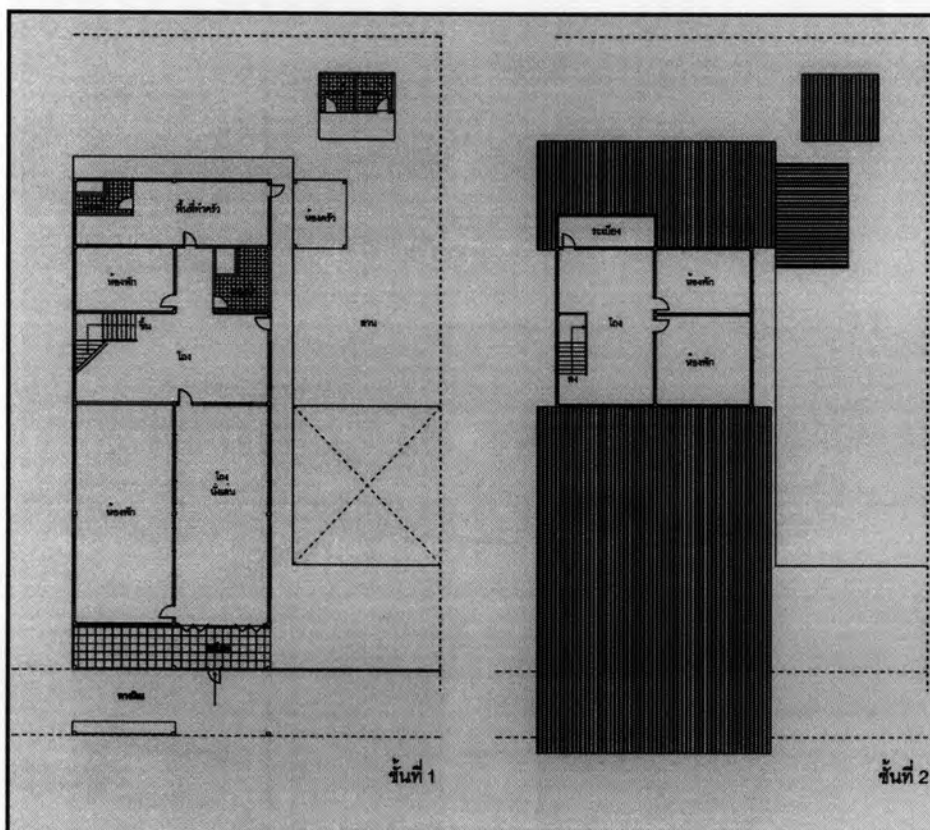
5. บ้านป้าน้อย โสมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวน้อย แซ่เตียว อายุ 73 ปี
2. อาชีพ ค้าขาย
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนัทท่องเที่ยว
4. การศึกษา ไม่ได้เรียนหนังสือ
5. บ้านเลขที่ 294-296 ถ.เลียบนที ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถวร่วมสมัยแฝงลักษณะพื้นบ้าน 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม(TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นร้านค้า
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนัทท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนัทท่องเที่ยว โดยการซื้อที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้าง
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(น้อย แซ่เตียว, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-8 บ้านบ้านน้อย โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-9 ผังพื้นที่บ้านบ้านน้อย โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

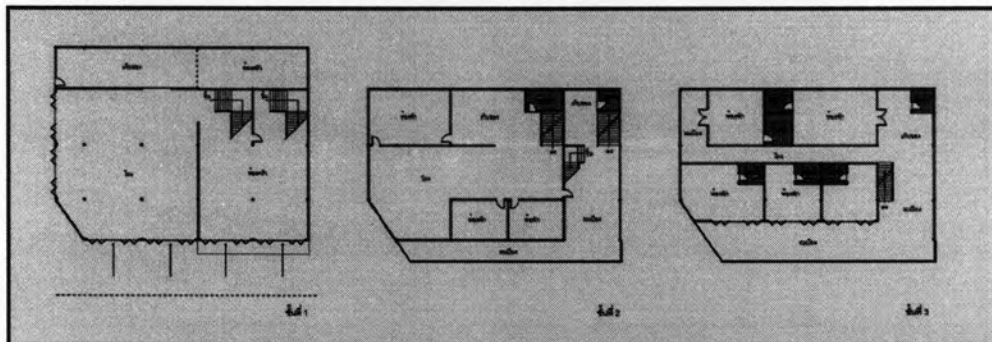
6. สวรรค์พิมาน โสมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางอรนุช เจียมปรีชา อายุ 46 ปี
2. อาชีพ ผู้ประกอบการร้านขายยา
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง
4. การศึกษา อนุปริญญา
5. บ้านเลขที่ 22-30 ถ.เลียบนที ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 40 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารพาณิชย์ร่วมสมัย เป็นตึกแถว 3 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นร้านขายยาจีน
และเป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(อรนุช เจียมปรีชา, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-10 สวรรค์พิมาน โฮมสเตย์ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-11 ผังพื้นที่สวรรค์พิมาน โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

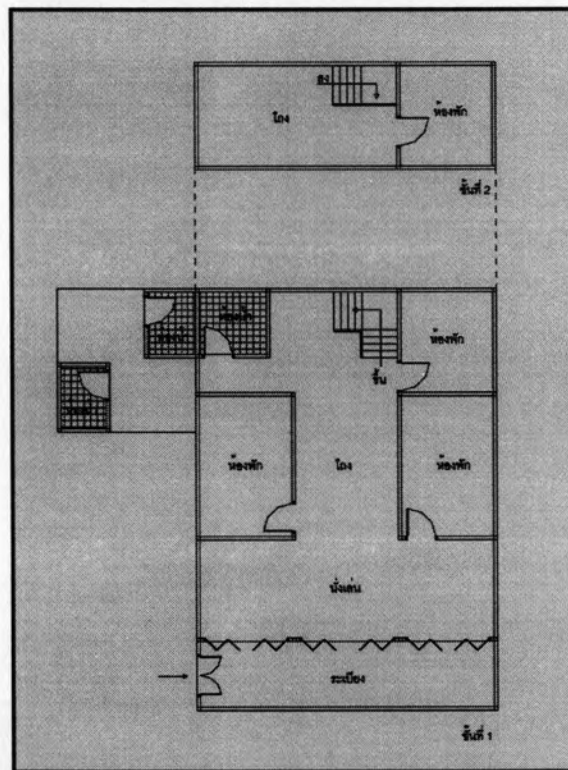
7. บ้านทรงไทย โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางทรงศรี ไทยเจียมอารีย์ อายุ 75 ปี
2. อาชีพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา เรียนหนังสือภาษาจีน
5. บ้านเลขที่ 4 ถ.เลียบบึง ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 90 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนไทยโบราณ 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(ทรงศรี ไทยเจียมอารีย์, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-12 บ้านทรงไทย โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

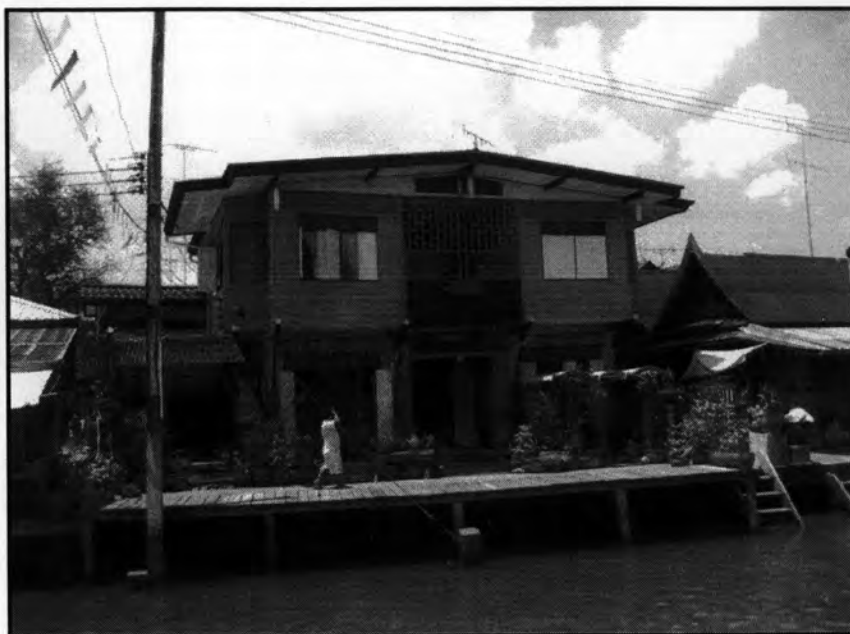

ภาพที่ 4-13 ผังพื้นที่บ้านทรงไทย โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

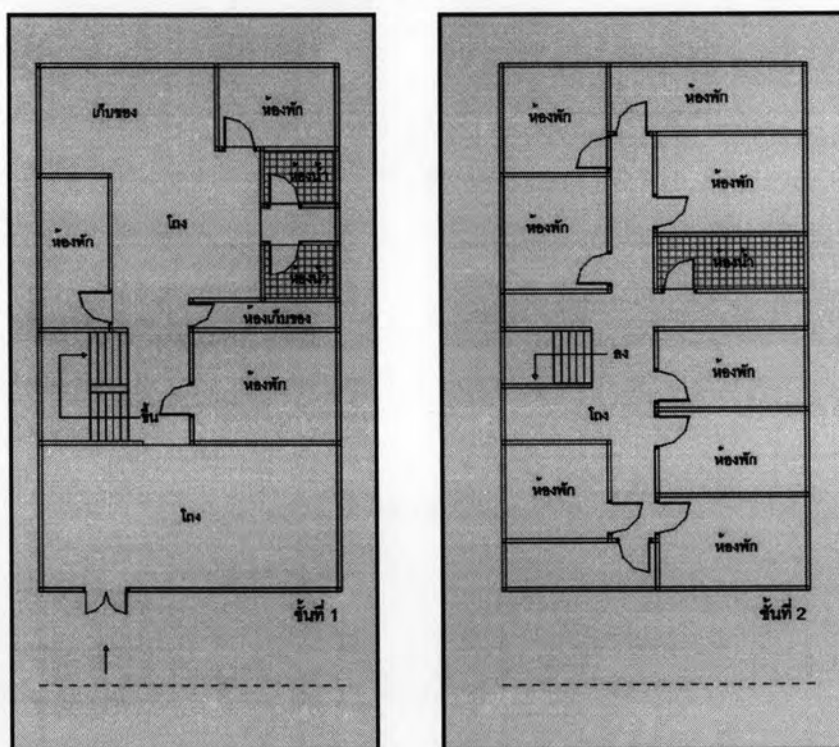
8. เรือนสบาย ริมสายน้ำอัมพวา ไหมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายธวัชชัย แสงกระจ่าง อายุ 60 ปี
2. อาชีพ ผู้จัดการที่พักนักท่องเที่ยว
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา มัธยมศึกษา
5. บ้านเลขที่ 249 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 90 ปี
7. ลักษณะอาคาร เรือนพื้นบ้านร่วมสมัยทรงสี่เหลี่ยม 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยน มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เป็นมูลนิธิชุมชนนิกรฯ
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการฯ ผู้เช่าสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าอาคาร
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(ธวัชชัย แสงกระจ่าง, สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-14 เรือนสบาย โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-15 ผังพื้นที่เรือนสบาย โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

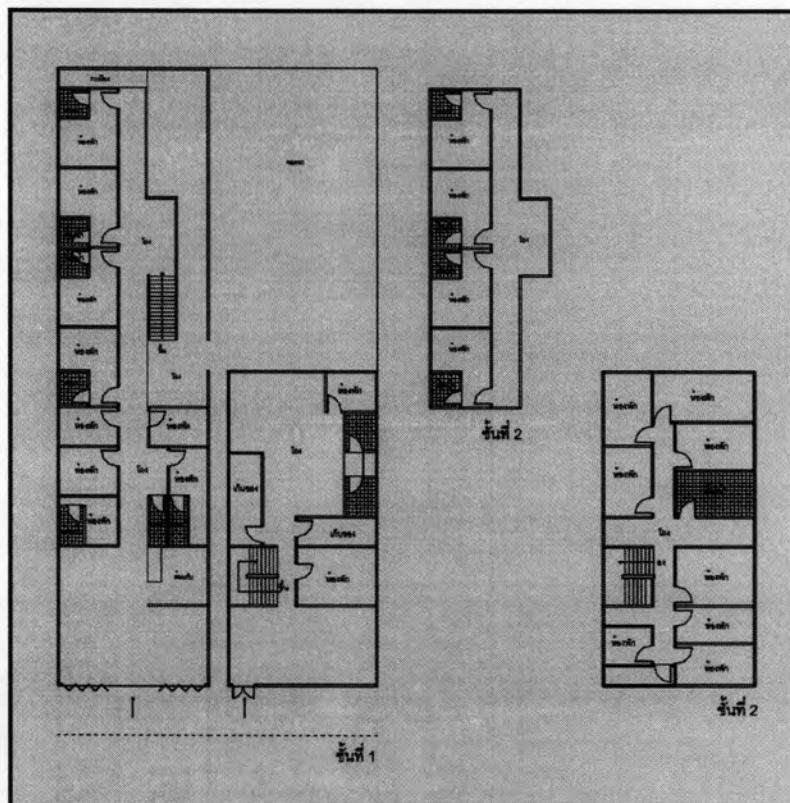
9. รัฐนิชาณ์ บุติศรีสอรัท

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางจินตนา ตั้งวิจิตฤกษ์ อายุ 55 ปี
2. อาชีพ อดีตข้าราชการครู
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนันทองเที่ยว
4. บ้านเลขที่ 263-267 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
5. การศึกษา ปริญญาตรี
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถวชั้นเดียว อาคารร่วมสมัย แยกลักษณะพื้นบ้าน 2 ชั้น และอาคารพื้นบ้านร่วมสมัย 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
เป็นอาคารที่อยู่ในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนันทองเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนันทองเที่ยว เป็นอาคารเช่า
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนันทองเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนันทองเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนันทองเที่ยว
 - 1) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พื้นที่คลองอัมพวา (TCEP)
 - 2) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 3) เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน
 - 4) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 5) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 6) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 7) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 8) เป็นแรงจูงใจให้ลูกหลานอพยพกลับคืนอัมพวา

(จินตนา ตั้งวิจิตฤกษ์, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-16 สถูปนิชาฌ์ บุติศรีสอรัท ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

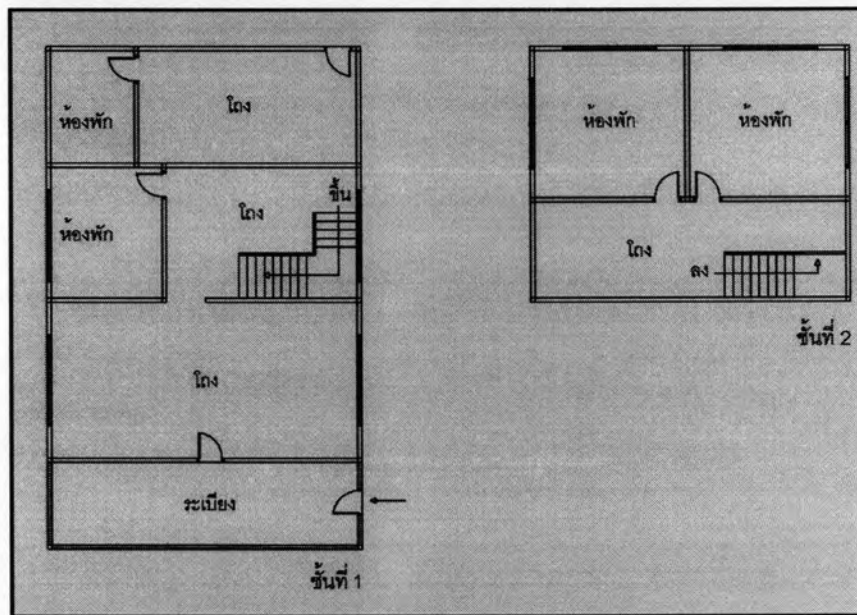
ภาพที่ 4-17 ผังพื้นสถูปนิชาฌ์ บุติศรีสอรัท
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

10. มุมสบาย โสมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายชัชวาล เพียรร่วมทองไทย อายุ 36 ปี
 2. อาชีพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง
 3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง
 4. บ้านเลขที่ 335-337 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
 5. การศึกษา มัธยมศึกษา
 6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
 7. ลักษณะอาคาร อาคารพื้นบ้าน 2 ชั้น
 8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ TCEP
 9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
 10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
 11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยง โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
 12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
 13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
 14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยง โดยได้รับมรดกตกทอด
 15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
- (ชัชวาล เพียรร่วมทองไทย, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-18 มุมสบาย โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-19 ผังพื้นมุมสบาย โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

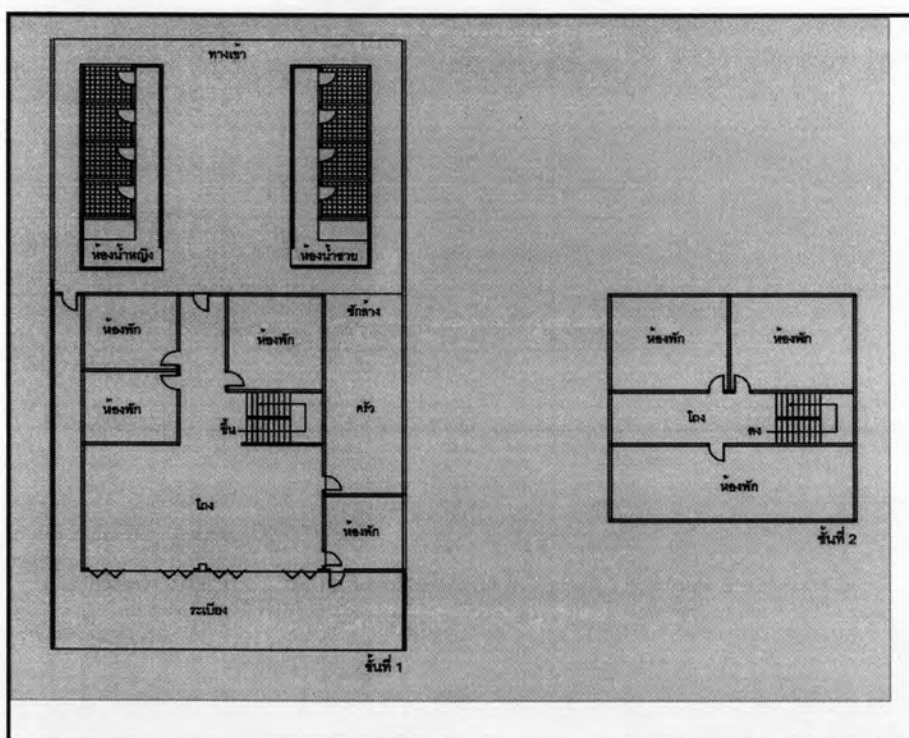
11. บ้านคลองอัมพวา โสมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายชุติมันต์ กุลธนภัทร อายุ 24 ปี
2. อาชีพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. บ้านเลขที่ 345-349 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
5. การศึกษา ปริญญาตรี
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารพื่นบ้าน 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(ชุติมันต์ กุลธนภัทร, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-20 บ้านคลองอัมพวา ไฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-21 ผังพื้นบ้านคลองอัมพวา ไฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

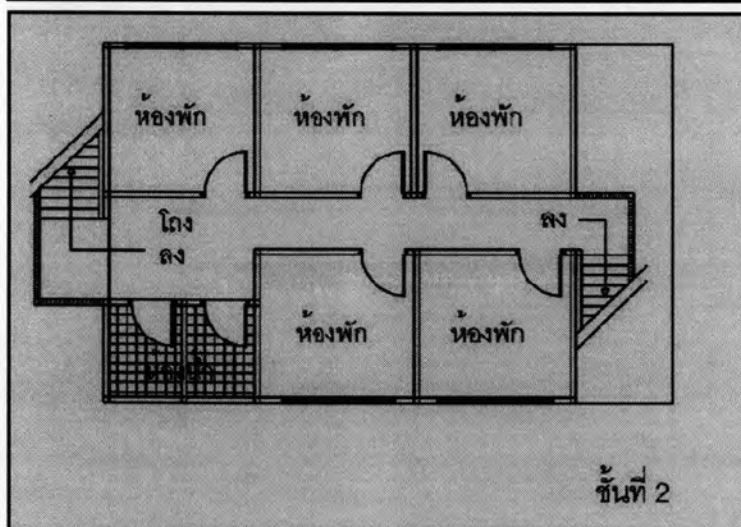
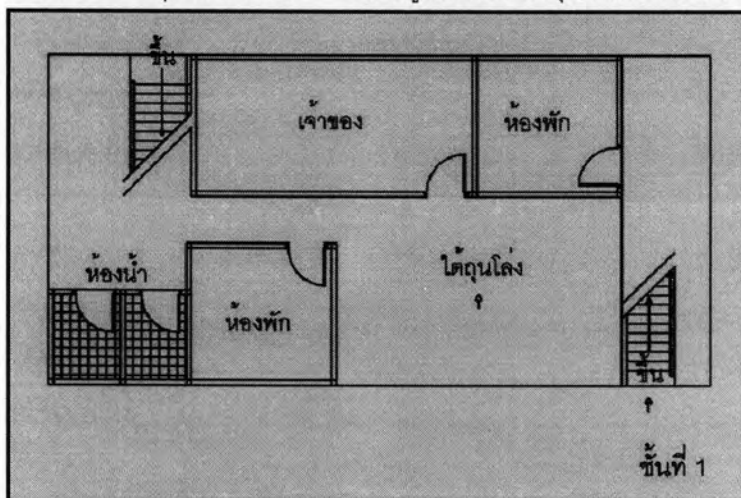
12. รสสุคนธ์ โสภณเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางปริศนา สุคนธมาน อายุ 65 ปี
2. อาชีพ อดีตข้าราชการครู
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พนักงานท่องเที่ยว
4. บ้านเลขที่ 27 ถ.อัมพวันนิเวศน์ ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
5. การศึกษาปริญญาตรี
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 50 ปี
7. ลักษณะอาคาร เรือนพื้นบ้านร่วมสมัย รูปทรงสี่เหลี่ยม 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พนักงานท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พนักงานท่องเที่ยว ถูกทิ้งร้าง
11. ลักษณะการครอบครองที่พนักงานท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการฯ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พนักงานท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พนักงานท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 7) เป็นแรงจูงใจให้ลูกหลานอพยพกลับคืนอัมพวา

(ปริศนา สุคนธมาน, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-22 รสสุคนธ์ โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-23 ผังพื้นรสสุคนธ์ โฮมสเตย์ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

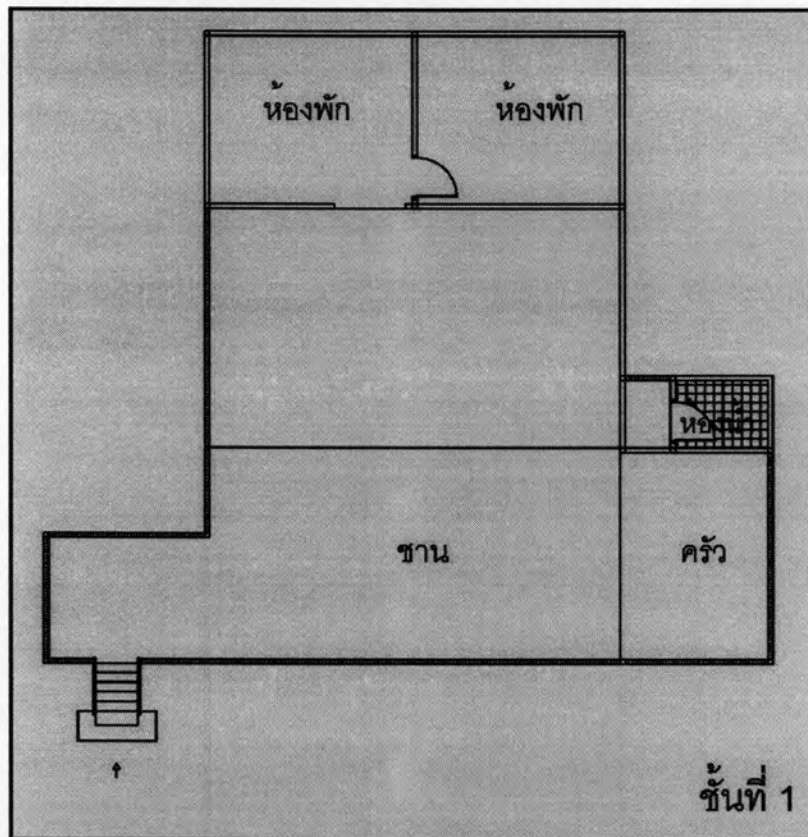
13. บ้านเรือนไทยเดิม โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายไวพจน์ นิลวงศ์ อายุ 44 ปี
2. อาชีพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. บ้านเลขที่ 130/1 ถ.เลียบนที ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
5. การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 100 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนไทยโบราณ 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ อำเภ่อัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(ไวพจน์ นิลวงศ์, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-24 บ้านเรือนไทยเดิม โสมสเดย์ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-25 ผังพื้นบ้านเรือนไทยเดิม โสมสเดย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

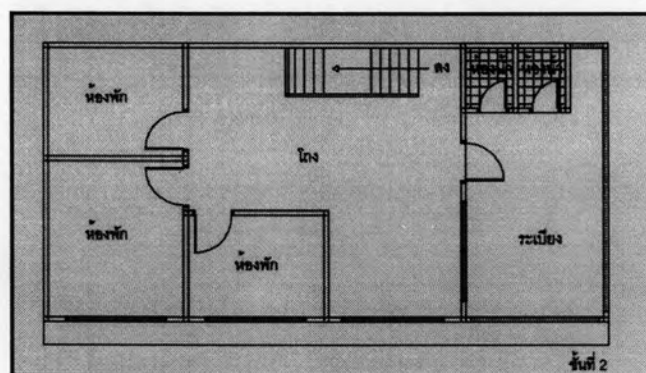
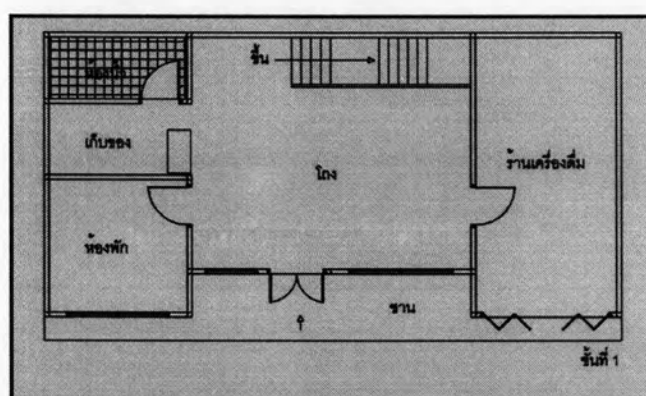
14. บ้านม่วงไม้ ไหมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางกมลพร กล้าเสื่อ อายุ 42 ปี
2. อาชีพ ค้าขาย
3. สถานภาพ ผู้จัดการที่พนักงานท่องเที่ยว
4. การศึกษา อนุปริญญา
5. บ้านเลขที่ 135 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 50 ปี
7. ลักษณะอาคาร เรือนพื้นบ้านร่วมสมัย รูปทรงสี่เหลี่ยม 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2550
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยน มาเป็นที่พนักงานท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พนักงานท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ ตำบลบางน้อย
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พนักงานท่องเที่ยว โดยการซื้อที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้าง
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(กมลพร กล้าเสื่อ, สัมภาษณ์, 15 ตุลาคม 2550)

ภาพที่ 4-26 บ้านม่วงไม้ ไหมสเตย ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-27 ผังพื้นบ้านม่วงไม้ ไหมสเตย ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

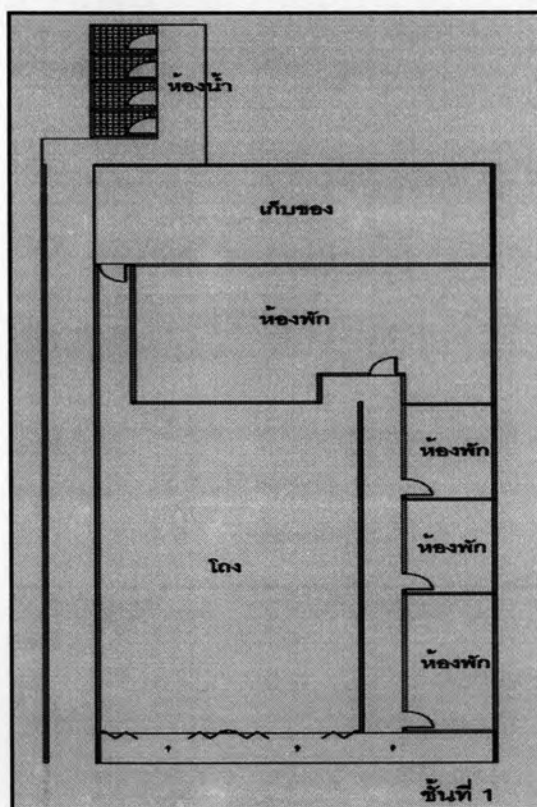
15. บ้านน้ำเคียงเรือน โสมสเดย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นายผาน เจนสมบูรณ์ อายุ 40 ปี
2. อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษาปริญญาตรี
5. บ้านเลขที่ 155 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 130 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถว ชั้นเดียว
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2550
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยน มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการฯ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ อำเภออัมพวา
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 7) เป็นแรงจูงใจให้อพยพกลับบ้านอัมพวา

(ผาน เจนสมบูรณ์, สัมภาษณ์, 15 ตุลาคม 2550)

ภาพที่ 4-28 บ้านน้ำเคียงเรือน โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-29 ผังพื้นบ้านน้ำเคียงเรือน โฮมสเตย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

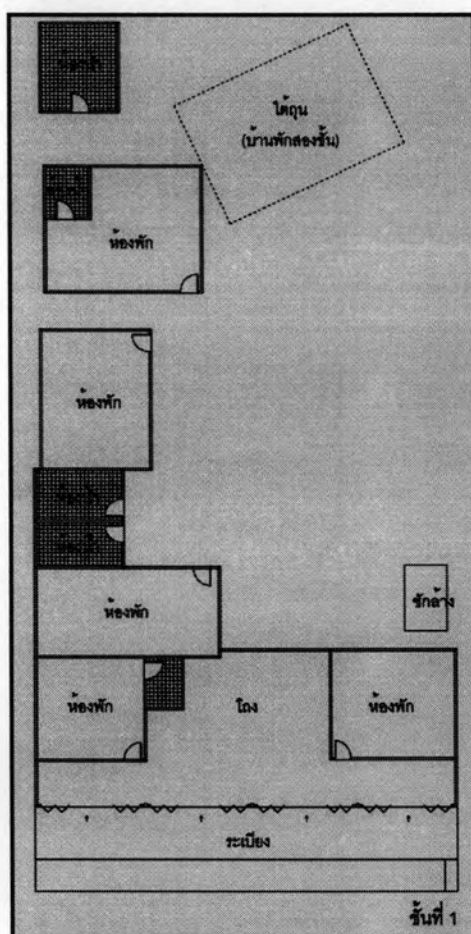
16. บ้านรักคลองอัมพวา โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางรัตติยา แซ่มสาคร อายุ 38 ปี
2. อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา ปริญญาตรี
5. บ้านเลขที่ 355 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารพื้นบ้าน ชั้นเดียว
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2550
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว เป็นที่อยู่อาศัย
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้เช่าที่ดิน เพื่อก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าที่ดิน
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 6) เป็นแรงจูงใจให้อพยพกลับบ้านอัมพวา

(รัตติยา แซ่มสาคร, สัมภาษณ์, 15 ตุลาคม 2550)

ภาพที่ 4-30 บ้านรักคลองอัมพวา โสมสเดย์ ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-31 ผังพื้นบ้านน้ำเคียงเรื่อน โสมสเดย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

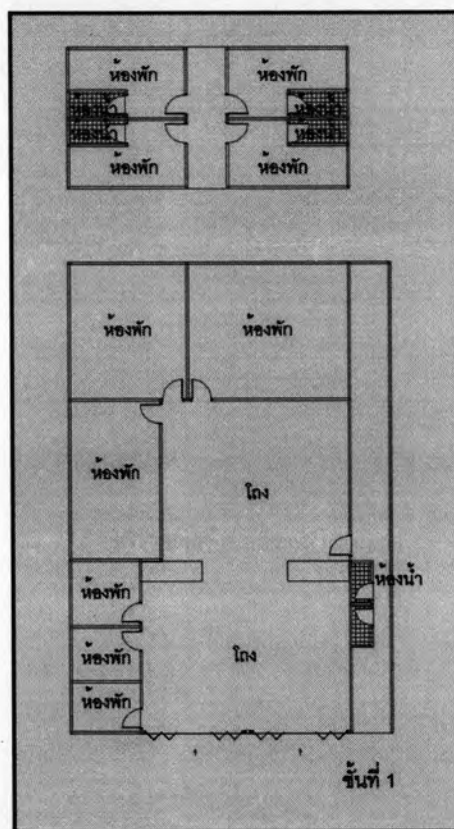
17. บ้านบุผา รีสอร์ท

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางดวงหทัย คะประสิทธิ์ อายุ 43 ปี
2. อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษาปริญญาตรี
5. บ้านเลขที่ 190-194 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถว 4 คูหา ชั้นเดียว
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2551
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว อาคารถูกทิ้งร้าง
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการฯ ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยได้รับมรดกตกทอด
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร
 - 5) เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน
และบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ไว้
 - 6) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ
 - 7) เป็นแรงจูงใจให้อพยพกลับบ้านอัมพวา

(ดวงหทัย คะประสิทธิ์, สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-32 บ้านบุผา รีสอร์ท ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-33 ผังพื้นบ้านน้ำเคียงเรือน โฮมสเตย์
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

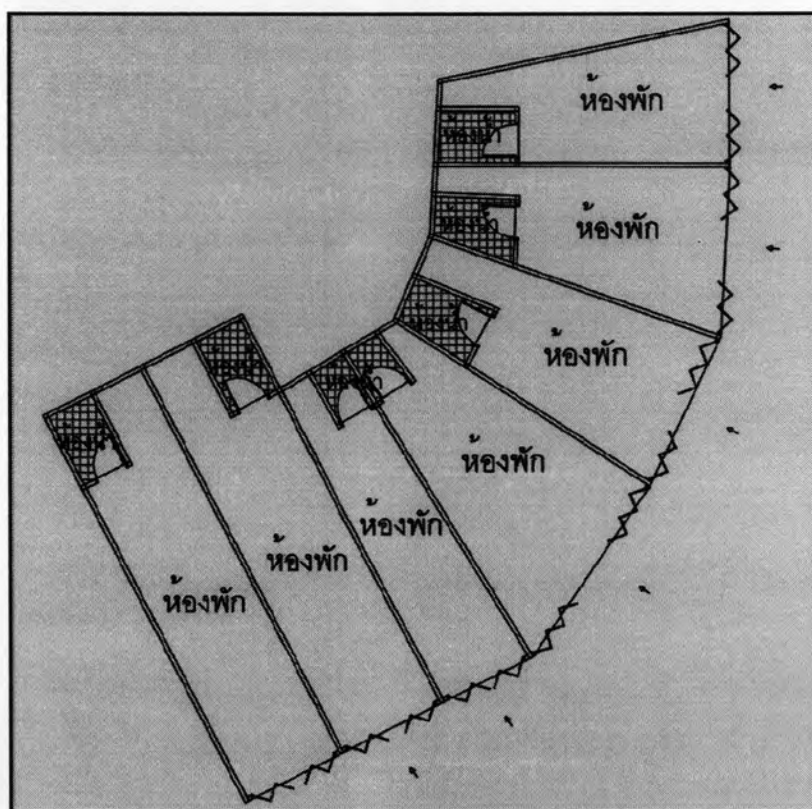
18. เพลินอัมพวา รีสอร์ท

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางมาริกา เจริญกิตติวรการ อายุ 42 ปี
2. อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษาปริญญาตรี
5. บ้านเลขที่ 277-285 ถ.ริมคลองอัมพวา ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถว 7 คูหา ชั้นเดียว
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2551
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว อาคารเช่า
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการฯ ผู้เช่าสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(มาริกา เจริญกิตติวรการ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2550)

ภาพที่ 4-34 เพลินอัมพวา รีสอร์ท ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-35 ผังพื้นเพลินอัมพวา รีสอร์ท
ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

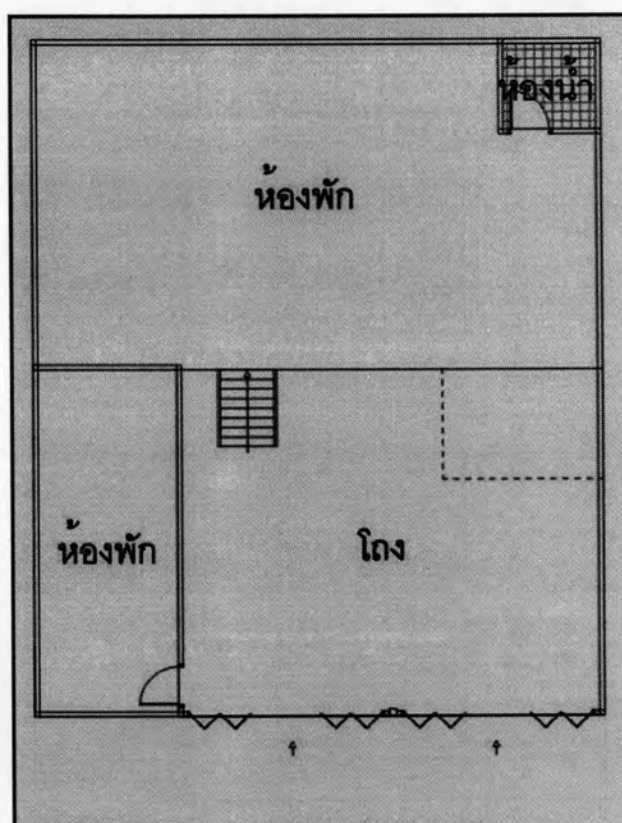
19. ดินเผา แกลอรีแอนด์โฮมสเตย์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวสุธินี อินทนี อายุ 23 ปี
2. อาชีพ นักศึกษา
3. สถานภาพ ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
5. บ้านเลขที่ 178 ถ.เลียบนที ต.อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
6. อายุของอาคาร โดยประมาณ 80 ปี
7. ลักษณะอาคาร อาคารเรือนแถว 3 คูหา 2 ชั้น
8. การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)
ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ TCEP
9. ระยะเวลาที่ดำเนินการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2551
10. การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว อาคารเช่า
11. ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง
12. ลักษณะผู้ประกอบการ ผู้เช่าสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ
13. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการฯ กรุงเทพฯ
14. ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง
15. ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยน
การใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
 - 1) โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา
 - 2) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน
 - 3) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ
 - 4) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ

(สุธินี อินทนี, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2550)

ภาพที่ 4-36 ดินเผา ไสมสเตย์แอนด์เกลอรี ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 4-37 ผังพื้นดินเผา ไสมสเตย์แอนด์เกลอรี ที่มา: ผู้วิจัย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

4.3 การวิเคราะห์ที่พักนักท่องเที่ยว บริเวณชุมชนริมคลองอัมพวา

4.3.1) เพศของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 ส่วนเพศชาย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10 สัดส่วนของเพศผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว นั้น เพศชาย และเพศหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4-1 แสดงเพศของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

เพศ	จำนวน (คน)	จำนวนร้อยละ
1. เพศชาย	8	42.10
2. เพศหญิง	11	57.89
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.2) ระดับอายุผู้ประกอบการที่พนักงานท่องเที่ยว

จากการสำรวจพบว่า

ผู้ประกอบการที่พนักงานท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีระดับอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.05 ระดับอายุที่รองลงมา คือ 40-49 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 จะเห็นว่าระดับอายุมีผลต่อผู้ประกอบการฯ คือ ผู้มีระดับอายุ 50 ปีขึ้นไป ระดับอายุดังกล่าวอยู่ในช่วงของการทำงานและเกษียณอายุราชการ

ตารางที่ 4-2 แสดงระดับอายุของผู้ประกอบการที่พนักงานท่องเที่ยว

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	จำนวนร้อยละ
1. ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
2. 20-29 ปี	2	10.52
3. 30-39 ปี	2	10.52
4. 40-49 ปี	6	31.57
5. 50 ปีขึ้นไป	9	47.05
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.3) อาชีพของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.15 นอกเหนือเป็นผู้ประกอบการฯแล้วยังมีอาชีพหลักอยู่แล้ว ได้แก่ ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพที่น้อยที่สุดของผู้ประกอบการฯ คือ นักศึกษา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ซึ่งต่อมาได้มีผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพอื่นๆ หันมาทำธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยว เป็นอาชีพหลักที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น เนื่องจากสามารถทำรายได้ได้มากกว่าอาชีพเดิมของตนเองและมีผู้ประกอบการที่มีอาชีพหลักอยู่แล้ว ได้ทำธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นรายได้เสริม เนื่องจากที่พักนักท่องเที่ยว ยังไม่สามารถกำหนดรายได้ที่แน่นอนได้ จึงยึดเป็นอาชีพเสริมอีกทางหนึ่ง

ตารางที่ 4-3 แสดงอาชีพของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

อาชีพ	จำนวน (คน)	จำนวนร้อยละ
1. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4	21.05
2. พนักงานบริษัทเอกชน	2	10.52
3. ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว	12	63.15
4. นักเรียน / นักศึกษา	1	5.26
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.4) ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 ระดับการศึกษาที่รองลงมา คือ มัธยมศึกษา มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และน้อยที่สุด คือ ไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 และอนุปริญญา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปริญญาตรี ที่มีความเข้าใจในการทำธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยว มากกว่าระดับอื่น

ตารางที่ 4-4 แสดงระดับการศึกษาของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	จำนวนร้อยละ
1. ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	10.52
2. มัธยมต้น	0	0
3. มัธยมปลาย,ปวช.	4	21.05
4. อนุปริญญา,ปวส.	2	10.52
5. ปริญญาตรี	11	57.89
6. สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.5) กลุ่มอาคารที่พักนักท่องเที่ยว ที่เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP) ดังต่อไปนี้

จากการสำรวจ พบว่า

กลุ่มอาคารที่พักนักท่องเที่ยว ที่อยู่ในโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP) มีจำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.31 ได้แก่ 1) บ้านเลียบบนที โฮมสเตย์ 2) บ้านแม่อารมย์ โฮมสเตย์ 3) เรือนแพอัมพวา โฮมสเตย์ 4) บ้านครูปู รีสอร์ท 5) ฐนิชาฉน์ นูติศรีรีสอร์ท

ส่วนอาคารที่พักนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ มีจำนวน 14 แห่งคิดเป็นร้อยละ 73.68 ได้แก่ 1) บ้านป้าน้อยโฮมสเตย์ 2) บ้านสวรรค์พิมาน โฮมสเตย์ 3) บ้านทรงไทย โฮมสเตย์ 4) บ้านเรือนสบาย โฮมสเตย์ 5) มุมสบาย โฮมสเตย์ 6) บ้านคลองอัมพวา โฮมสเตย์ 7) รสสุคนธ์ โฮมสเตย์ 8) บ้านเรือนไทยเดิม โฮมสเตย์ 9) บ้านม่วงไม้ โฮมสเตย์ 10) บ้านน้ำเคียวเรือนโฮมสเตย์ 11) บ้านรักคลองอัมพวา โฮมสเตย์ 12) บ้านบุปผา รีสอร์ท 13) เพลิดเพลินอัมพวา รีสอร์ท 14) ดินเผา แกลลอรี่แอนดีโฮมสเตย์

ตารางที่ 4-5 แสดงกลุ่มอาคารที่พักนักท่องเที่ยว ที่เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP)

	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
1. กลุ่มที่ 1	5	26.31
2. กลุ่มที่ 2	14	73.68

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.6) ช่วงเวลาการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

ช่วงเวลาการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2549 มีจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52.63 ได้แก่ 1) บ้านป่าน้อย โสมสเดย์ 2) บ้านสวรรค์พิมาน โสมสเดย์ 3) บ้านทรงไทย โสมสเดย์ 4) บ้านเรือนสบาย โสมสเดย์ 5) มุมสบาย โสมสเดย์ 6) บ้านคลองอัมพวา โสมสเดย์ 7) รสสุคนธ์ โสมสเดย์ 8) บ้านครูปุรีสอร์ท 9) สุณีชาณ บุญศิริสอร์ท 10) บ้านเรือนไทยเดิม โสมสเดย์ ในช่วงที่รองลงมา มีจำนวน 3 แห่งเท่ากัน ในแต่ละช่วงคิดเป็นร้อยละ 15.79 คือ ในปีพ.ศ.2548 ได้แก่ 1) บ้านเลียบบนที โสมสเดย์ 2) บ้านแม่อารมย์ โสมสเดย์ 3) เรือนแพอัมพวา โสมสเดย์ ในปีพ.ศ.2550 ได้แก่ 1) บ้านไม้ม่วง โสมสเดย์ 2) บ้านน้ำเคียงเรือน โสมสเดย์ 3) บ้านรักคลองอัมพวา โสมสเดย์ และในปีพ.ศ.2551 ได้แก่ 1) บ้านบุปผารีสอร์ท 2) เพลินอัมพวารีสอร์ท 3) ดินเผา แกลลอรี่แอนด์โฮมสเดย์

ตารางที่ 4-6 แสดงช่วงเวลาการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว

ช่วงเวลา	จำนวน	จำนวนร้อยละ
1. พ.ศ.2547	0	0
2. พ.ศ.2548	3	15.79
3. พ.ศ.2549	10	52.63
4. พ.ศ.2550.	3	15.79
5. พ.ศ.2551	3	15.79
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.7) การใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว มีดังนี้

จากการสำรวจพบว่า

ลักษณะการใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่พักอาศัย มีจำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 47.05 และอาคารเช่า มีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.52 สถานประกอบการ มีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.78 และ อาคารปิดทิ้งร้าง มีจำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.05 และน้อยที่สุด คือ มูลนิธิชุมชนนิกรฯ มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.26 ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนอัมพวา

ตารางที่ 4-7 แสดงการใช้สอยอาคารก่อนการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว

	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่อยู่อาศัย	9	47.05
2. อาคารเช่า	2	10.52
3. สถานประกอบการ	3	15.79
4. อาคารมูลนิธิชุมชนนิกรฯ	1	5.26
5. อาคารปิดทิ้งร้าง	4	21.05
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.8) ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

การครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นการครอบครอง โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.68 ระดับที่รองลงมา คือ โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 และน้อยที่สุด มี 2 ลักษณะๆละ 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.26 คือ โดยการเช่าที่ดิน เพื่อก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง และโดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52

ตารางที่ 4-8 แสดงลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว

	จำนวน	ร้อยละ
1. โดยการถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	14	73.68
2. โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง	3	15.79
3. โดยการเช่าที่ดิน เพื่อก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง	1	5.26
4. โดยการเช่าช่วงอาคาร	1	5.26
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.9) ลักษณะผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง

จากการสำรวจ พบว่า

ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นผู้ประกอบการ มีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.10 ระดับที่รองลงมา มี 2 ลักษณะๆ ละ 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.05 คือ กลุ่มลูกหลานหรือคนในครอบครัวของผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูก และ กลุ่มบุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชน เป็นผู้ประกอบการ และน้อยที่สุด คือ กลุ่มลูกหลานหรือคนในครอบครัวของผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกชุมชน ที่อพยพกลับคืนถิ่นอัมพวา เป็นผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง มีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.79

ตารางที่ 4-9 แสดงลักษณะผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง

	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	8	42.10
2. เป็นลูกหลานหรือคนในครอบครัวของผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในชุมชนอัมพวา	4	21.05
3. เป็นลูกหลานหรือคนในครอบครัวของผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกชุมชน ที่อพยพกลับคืนถิ่นอัมพวา	3	15.79
4. เป็นบุคคลภายนอกที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชน	4	21.05
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.10) ภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง มีดังต่อไปนี้

จากการสำรวจ พบว่า

ภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง ส่วนใหญ่เป็นมีภูมิฐานะอยู่ในอัมพวา มีจำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 47.05 ระดับที่รองลงมา คือ กรุงเทพฯ มีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.10 และน้อยที่สุด 2 แห่งๆ ละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 คือ กาญจนบุรี และตำบลบางน้อย จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 4-10 แสดงภูมิฐานะเดิมของผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง

	จำนวน	ร้อยละ
1. อัมพวา	9	47.05
2. กรุงเทพฯ	8	42.10
3. กาญจนบุรี	1	5.26
4. ตำบลบางน้อย	1	5.26
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.11) ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว มีดังนี้

จากการสำรวจ พบว่า

ลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ได้มาโดยการได้รับมรดกตกทอด มีจำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 63.15 ระดับที่รองลงมา คือ โดยการเช่าสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 โดยการซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.52 และน้อยที่สุด คือ โดยการเช่าที่ดิน เพื่อก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง มีจำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.26

ตารางที่ 4-11 แสดงลักษณะการได้มาของการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว

	จำนวน	ร้อยละ
1. โดยการได้รับมรดกตกทอด	12	63.15
2. โดยการซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	2	10.52
3. โดยการเช่าที่ดิน เพื่อก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง	1	5.26
4. โดยการเช่าอาคาร	3	15.79
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.3.12) การประมวลความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจ พบว่า

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับโครงการและเหตุการณ์ต่างๆ ในการฟื้นฟูชุมชนอัมพวา ส่วนใหญ่เป็นผลจากการเจริญเติบโตของตลาดน้ำอัมพวา มีจำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.68 ระดับที่รองลงมา คือ เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP) และโครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา มีจำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.31

ตารางที่ 4-12 (1) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับโครงการและเหตุการณ์ต่างๆ ในการฟื้นฟูชุมชนอัมพวา

	จำนวน	ร้อยละ
1. โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พื้นที่คลองอัมพวา (TCEP) และโครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา	5	26.31
2. โครงการรื้อฟื้นตลาดน้ำอัมพวา	14	73.68
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

จากการสำรวจ พบว่า

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคารมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มี 3 ประเด็นๆ ละ จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 100 คือ (1) เป็นผู้ที่ความพร้อมด้านการลงทุน (2) ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ (3) ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ ระดับที่รองลงมา มี 2 ประเด็นๆ ละ จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.68 คือ (1) เป็นผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในอัมพวา (2) ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร และน้อยที่สุด มีจำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.31 คือ การเข้าร่วมโครงการ TCEP

ตารางที่ 4-12 (2) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ประกอบการฯ เกี่ยวกับ
แรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง
กับผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยว

	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นผู้ที่มีความพร้อมด้านการลงทุน	19	100
2. การเข้าร่วมโครงการ TCEP	5	26.31
3. เป็นผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และมีภูมิลำเนาเดิม อยู่ในอัมพวา	14	73.68
4. ความเหมาะสมของสิ่งปลูกสร้าง ที่มีพื้นที่ใช้สอยมากพอ	19	100
5. ความต้องการเพิ่มประโยชน์ใช้สอยอาคาร	14	73.68
6. เป็นการอนุรักษ์และรักษาอาคารเก่า ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชุมชนและบรรพบุรุษให้คงอยู่ไว้ได้	12	63.15
7. ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการและชุมชนจะได้รับ	19	100
8. เป็นแรงจูงใจให้ลูกหลานอพยพกลับคืนถิ่นอัมพวา	6	31.57
รวมทั้งหมด	19	100

ที่มา: การสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2550 – 28 กุมภาพันธ์ 2551

4.4 สรุปท้ายบท

นับตั้งแต่ ปีพ.ศ.2544 เป็นต้นมา ได้มีโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูชุมชน
อัมพวา จากหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้
ชุมชนอัมพวาได้รับการฟื้นฟูให้กลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงด้าน
ที่อยู่อาศัยในชุมชนอัมพวา ที่เห็นได้ชัดเจน คือ ได้มีการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร
บ้านเรือนมาเป็นที่พักนักท่องเที่ยว ทั้งหมด 19 แห่ง เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในปีพ.ศ.2548 จำนวน 3
แห่ง โดยกลุ่มอาคารที่เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (TCEP) จากการเจริญเติบโต
ของตลาดน้ำอัมพวา ทำให้เกิดที่พักนักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น ในปี พ.ศ.2549 จำนวน
10 แห่ง โดยกลุ่มคนในรุ่นต่างๆ ที่เป็นคนในครอบครัวผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในปีพ.ศ.
2550 จำนวน 3 แห่ง และในปีพ.ศ.2551 จำนวน 3 แห่ง ได้เริ่มมีกลุ่มบุคคลภายนอกที่ไม่มีความ
เกี่ยวข้องใดๆ กับชุมชน ได้เข้ามาซื้อและเช่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อทำเป็นที่พักนักท่องเที่ยว
ลักษณะการครอบครองที่พักนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ผู้ถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และ

มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในอัมพวา เป็นผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยงปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคาร มาเป็นที่พักนักท่องเที่ยง ประกอบด้วยแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับโครงการและเหตุการณ์ต่างๆ ในการฟื้นฟูชุมชนอัมพวา และแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดที่พักนักท่องเที่ยง ดังจะกล่าวในบทที่ 5 ซึ่งจะนำไปสู่ผลสรุปการศึกษา ในบทที่ 6 ต่อไป